

Abrahams geloof op de proef gesteld

We gaan lezen in Genesis 22:1 waar boven staat: "Het offer van Abraham".

Deze aangrijpende geschiedenis geeft ons een hoogtepunt in het geloofsleven van Abraham weer.

1 En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stelde.

Er is verschil tussen beproeving en verzoeking. God kan door het kwade niet verzocht worden en verzoekt ook niemand.

Maar wat Hij wel doet, is gelovigen beproeven, of ze wel ten volle op Hem vertrouwen, want dát is het, wat Hij graag wil.

2 Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik.

"Zie, hier ben ik." Klaar om te doen wat U van mij vraagt.

2 Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op één van de bergen die Ik u noemen zal.

Wat een huivering wekkende opdracht was dat voor Abraham! Heidense goden vroegen mensenoffers maar hier vraagt de Almachtige om een mensenoffer.

Was dan de God, die Zich aan hem geopenbaard had, van hetzelfde wezen als die heidense goden? Dit alles zou door de gedachten van Abraham gegaan kunnen zijn.

Hij moest zijn enige zoon – de vervulling van Gods belofte – ten offer gaan brengen.

Let op de ontroerende opklimming in deze woorden aan het begin van vers 2: Neem toch: (1) uw zoon (2) uw enige (3) die u liefhebt (4) Izak ... een ontroerende opklimming.

Daarbij gaan onze gedachten uit naar wat de Vader voor ons over heeft gehad: Hij gaf Zijn Zoon, Zijn Enige, die Hij liefheeft, Jezus. (Johannes 3:16).

Abraham heeft zijn geliefde zoon niet als slachtoffer hoeven te offeren; Jezus heeft Zich wel overgegeven als slachtoffer, zoals Efeze 5:1/2 zo treffend weergeven:

Wees dan navolgers van God, als geliefde kinderen, en wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

Abraham krijgt de opdracht om naar het land Moria te gaan, om Izak ten offer te brengen op één der bergen die God hem zou noemen.

Wij weten dat op de berg Moria de tempel gebouwd is zoals 2 Kronieken 3:1a noemt: "Toen begon Salomo het huis van de Heere te bouwen, in Jeruzalem, op de berg Moria."

Genesis 22:3 Toen stond Abraham 's morgens vroeg op, zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten met zich mee, en Izak, zijn zoon.

Hij kloofde hout voor het brandoffer, stond op en ging naar de plaats die God hem genoemd had.

Abraham deed wat God van hem vroeg. Hij stond vroeg in de morgen op, zadelde een ezel en nam twee knechten mee en zijn zoon Izak.

Er staat hier ook nog vermeld, dat hij hout kloofde voor het brandoffer. Hout kloven is gewoonlijk het werk van een slaaf maar Abraham ging dit zelf doen.

Toen ik nog in België woonde, kloofde ik hout voor onze houtkachel, maar houtkloven om het te gebruiken om je eigen zoon te gaan offeren, dat is van een heel ander kaliber.

Wat moet er door Abraham heen zijn gegaan tijdens het kloven van dat hout?

Dat hout meenemen was nodig want het gebergte van Kanaän was vaak arm aan hout.

Hebr. 11:17/18 noemt:

17 Door het geloof heeft Abraham, toen hij door God op de proef gesteld werd, Izak geofferd. En hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd.

18 Tegen hem was gezegd: Dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. Hij overlegde bij zichzelf dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken.

Abraham ging, in geloof, ondanks alles wat er in hem omhoog kwam.

En als wij als christenen beproefd worden en de handelwijze van God met ons leven niet altijd kunnen volgen, dan gaat het er om Hem te blijven vertrouwen als de goede Herder

(Psalm 23) die zijn schapen leidt.

Genesis 22:4 Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op, en hij zag die plaats in de verte.

God wees hem die plaats zoals aan het einde van vers 2 stond en hoe Hij dat deed, wordt niet in deze geschiedenis genoemd.

5 Abraham zei tegen zijn knechten; Blijven jullie hier met de ezel, dan zullen ik en de jongen daarheen gaan. Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij bij jullie terugkeren.

Abraham wilde de slaven er niet bij hebben, bij wat ging gebeuren. Opmerkelijk is wat Abraham tegen zijn knechten zei: *Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij bij jullie terugkeren.*

In Hebr. 11:18 staat dat Abraham heeft overwogen, dat God bij machte was hem (zijn zoon Izak) zelfs uit de doden op te wekken.

6 *Daarop nam Abraham het hout voor het brandoffer en legde dat op zijn zoon Izak. Hijzelf nam het vuur en het mes in zijn hand. Zo gingen zij beiden samen.*

Abraham legde het hout voor het brandoffer op zijn geliefde zoon Izak! We denken aan Jezus als de geliefde eniggeboren Zoon van God, die Zelf zijn kruis droeg. Dat offer heeft God niet verhinderd maar wat moet er ook in de Vader zijn omgegaan.

Hoe oud zou Izak toen geweest zijn? Bij de geboorte van Izak was Sara 90 jaar oud en in Genesis 23 staat dat Sara 127 jaar was toen ze stierf dus we mogen aannemen dat Izak tussen de 30 en 37 jaar was toen hij het hout ten brandoffer op zijn rug nam.

Mogelijk had hij dezelfde leeftijd als Jezus (33 jaar) toen hij met hout op zijn rug de berg Moria opklom.

Er staat hier ook nog in vers 6 vermeld, dat Abraham vuur en een mes met zich mee nam.

Waarschijnlijk had de ezel én het gekloofde hout én het vuur gedragen.

Waarschijnlijk bestond het vuur uit een soort smeulende fakkel, in olie en pek gedrenkt in een stenen kruik, zoals dat vroeger toe ging (denk aan Gideon en zijn mannen in Richteren 7:16).

Deze geschiedenis heeft Jezus ook gelezen en zal Hij troost geput hebben uit de woorden: "Zo gingen zij beiden samen" namelijk vader en zoon.

7 Toen sprak Izak tot zijn vader Abraham en zei: Mijn vader! Hij zei: Zie, hier ben ik, mijn zoon. Hij zei: Zie, hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het brandoffer?

Wat een tocht, wat een bergbeklimming was dat! Abraham wist van de opdracht maar Izak was daar niet van op de hoogte.

De innemende manier van de vraag van Izak met de woorden "Mijn vader" moest Abraham wel door zijn ziel zijn gegaan.

Hij antwoordde zo mooi: "Zie, hier ben ik, mijn zoon".

8 Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon. Zo gingen zij beiden samen.

Weer zo'n prachtig liefdevol antwoord: "God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon"

Maar ook: wat een profetie! Wat een heen wijzing naar het offer van de Zoon van God, Jezus.

Rom. 8:32 zegt: Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken?

Opnieuw wordt in Gen. 22:8 genoemd: *Zo gingen zij beiden samen.* Opmerkelijk dat dit in deze geschiedenis herhaald wordt.

9 En zij kwamen op de plaats die God hem genoemd had. Abraham bouwde daar het altaar, schikte het hout erop, bond

zijn zoon Izak en legde hem op het altaar, boven op het hout.

Hoe gewillig was de zoon! Hij was niet zo jong meer, want hij had het hout gedragen.

Ook weer een beeld van Jezus die vrijwillig de keuze heeft gemaakt om Zijn leven voor ons af te leggen.

10 Toen strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten.

God ging tot het uiterste met Abraham en Abraham gehoorzaamde in geloof tot het uiterste: Hij nam zijn mes om zijn zoon te slachten. Hij wilde hem echt slachten!

Maar, zo zegt 1 Cor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

11 Maar de Engel van de Heere riep tot hem vanuit de hemel en zei: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik.

Het is weer "de engel van de Heere" die roept tot Abraham vanuit de hemel.

Hij noemt 2x Abraham bij zijn naam, zoals dat vaker gebeurt als God mensen roept: Denk aan: Samuël, Samuël en ook Saul, Saul en hier: Abraham, Abraham.

12 Toen zij Hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt.

"Nu weet ik het, dat u godvrezend bent"

In Jakobus 2:21 en verder staan de volgende opmerkelijke woorden:

21 Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izak, zijn zoon, op het altaar offerde?

22 Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden?

Jacobus bedoelt te zeggen: uit de werken blijkt het geloof !

Genesis 22:

13 Toen sloeg Abraham zijn ogen op en keek om, en zie, achter hem zat een ram met zijn hoorns verstrikt in het struikgewas. Abraham ging erheen, nam die ram en offerde hem als brandoffer in de plaats van zijn zoon.

Dit was geen toevalligheid, maar een goddelijke beschikking! Abrahams woord: "God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer" ging in vervulling hier en ging ook in vervulling toen Jezus zich gaf als offergave en slachtoffer.

14 En Abraham gaf die plaats de naam: De Heere zal erin voorzien. Daarom wordt heden ten dagen gezegd: Op de berg

van de Heere zal erin voorzien worden.

En nu komen we tot een fantastische toevoeging aan de naam Jahwé namelijk: "Jahwé Jireh" en dat betekent: "De Heere zal voorzien".

Jahwé Jireh : De Heere zal voorzien, ook al gaan dingen soms dwars tegen ons gevoel en verstand in, zoals bij Abraham.

15 Daarna riep de Engel van de Heere tot Abraham voor de tweede keer vanuit de hemel.

Ook hier weer de Engel van de Heere, gelijk aan God Zelf. Hier sprak Jezus voor Zijn vleeswording:

16 Hij zei: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de Heere: Omdat u dit gedaan hebt en Mij uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt,

17 zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal

de poort van zijn vijanden in bezit hebben.

18 En in uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u mijn stem gehoorzaam geweest bent.

In Galaten 3:14 staat "Opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

19 Daarna keerde Abraham terug naar zijn knechten. Zij stonden op en gingen samen naar Berseba. En Abraham bleef in Berseba wonen.

Laten wij – zoals Efeze 5:1 ons oproept - in de liefde wandelen en navolgers van God zijn. Hij offerde Zijn eigen Zoon en ook Jezus heeft ons liefgehad en Zichzelf voor ons overgegeven als een offergave en slachtoffer, tot een aangename geur voor God.

In de liefde wandelen is een offerleven leiden. Ons eigen-ik le-

ven wordt dan op het altaar geofferd en dat is voor God een lieflijke reuk.

Wij zijn volgens 1 Petrus 2:5 een heilig priesterschap om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.